

Szőnyi József: Védőbeszédem a vádlottak padjáról

Plébánosunk és polgármesterünk kezdeményezésére az egyházi és önkormányzati képviselő testületet közös gyűlésére hívta össze a Községháza Tanácstermébe. Dicséretes kezdeményezésnek tartottam, jó lenne ha szokássá válna időnként aktuális témáknál.

A vasárnapi misén kaptuk a szóbeli meghívást másnap, hétfő este 19 órára. Napirendi pontot, a gyűlés célját nem ismertették, azt csak néhány felkészült belső tag tudhatta. Aztán a gyűlésen hamarosan kiderült mi a cél? A kb. két és fél órás összejövétel minden perce az én személyemet támadta, hol lehet belém kötni? Kiderült, hogy tevékenységem összességében káros a falunkra, a keresztény hitünkre. A vádlottak padjára lettem ültetve, mint bűnös, a cél pedig bosszúízű tetemre hívás! Azt kellett éreznem, hogy eddigi tevékenységem a falu és a templom jó hírének kárára vált. „Senki nem lehet próféta saját hazájában.” Egyértelmű lett az összehangolt támadás az Önkormányzat részéről. Jegyzőkönyv nem készült, ezért a számomra igen fajsúlyos témák miatt leírom még melegében, hogy látom a helyzetet én a vádlottak padjáról, amíg nem felejttem el. Ha viszont nyilvánosságra kerül meghurcoltatásom „konceptciós” pere, akkor a személyemmel megtámadott több ezer adakozó tisztességét is védenem kell, beleértve plébánosunkat is, akire szükségünk van. Jó szándékú ember, sűgői ne csináljanak belőle áldozatot a maguk oltárán.

Az Önkormányzat hangadói szerint nem híressé, hanem hírhedté tettem a falut és pironkodniuk kell dolgaim miatt. Megjegyzem én a trafóállomás miatt pironkodtam. Nem magamutogatásért, hanem önvédelemből lássuk mik voltak eddig azok a szégyellni való dolgaim a teljesség igénye nélkül, amiért az Önkormányzat neheztel rám: Csillagösvényen Nimród, Atilla, Árpád, Szent István, Szent László, Boldog Özséb és Hunyadi Mátyás három méteres tölgyfából faragott szobrai. Közel három mázsás Pilisi Lélekkharang az otthonául szolgáló haranglábbal. Ősi Himnuszunk képviselője a Boldogasszony kápolna építése, Makovecz Imre szakmai hozzájárulásával. Csíksomlyótól ajándékba kapott Pilis Keresztje, mely mára sajnos elfáradt és újat kell készíteni. Áldást osztó Jézus szobor, nemzeti Himnuszunk megtestesítője. A Sziklaszínház bejárati kapuja a Wass Albert „Kő marad” emlék sziklával és a Csíkszeredától ajándékozott Trianon kopjafával. Mészégetők Kútja az Ösvény elején. Trézsi Szeretet forrás széthullott barlangjának felújítása és a kifolyókút kiépítése. Régi temetőnkben eddig ismeretlen Pálos kolostornak feltárása ahol a Keresztes Kővet találtuk. Templomi rejtélyes folyosó feltárása, kiépítése. Pálos Keresztes Kő óvása, biztonságba helyezése. Baross pince több ezer éves egymásra építési maradványainak megóvása, bemutathatóvá tétele. Eddig feltárt izgalmas leleteink háromdimenziós térképre helyezése, digitalizált dokumentálása egyetemi szinten. A falu életének, mindnapjainak dokumentálása és digitalizálása több száz óra video, és több mint tízezer régi fotóanyagban, országos viszonylatban egyedülálló módon. Boldogasszony kápolna katolikus keresztény szellemiségű programjainak, miséknek szervezése, jó kapcsolat kiépítése Csíksomlyóval és Gyimesfelsőlokkal. A falu történelmi értékeit bemutató nyomdai kiadványok, könyvek megírása, szerkesztése, nyomdai előkészítése: Temetőnk gyönyörű egy kőből faragott régi sírköveiről készült könyv fotókkal illusztrálva, Falu Monográfiája könyv, Csillagösvényt bemutató könyv, szenzációs

régészeti leleteinket ismertető Fény Szántó fölött könyvecske. Falunknak évszázadokon át kenyeret adó mesterségünket megörökítő „Így égettem meszet” című könyv. Ismerős Arcok jótékonyági koncert a kápolnánál, bevételéből felújítottuk az iskola tornatermét. Leendő falumúzeum elindításához elegendő tárgyi emlékek összegyűjtése többnyire annak idején szokásos lomtalanításkor. Közös Pünkösdi mise megszervezése Csíksomlyóval.

Mindezeket nem önkormányzati megrendelésként, hanem Egyesületünk civil kezdeményezéseként születtek úgy, hogy sem a falunak, sem az Önkormányzatnak egy fillérjébe sem került. Pedig a falu jó hírének, történelmének megóvása és népszerűsítése, új értékek megteremtése önkormányzati feladat is lehetne. Helyettük mindezt mi csináltuk. A felsoroltak értékrendje: nemzeti és keresztény! Mégis ezért támadnak minket olyan válságos időben, amikor Európa ellenkező irányba halad és vesztébe rohan. Lassan már bátorság kell keresztény hitünk megvallásához!

Értetlenségemben nem tudok más komoly indokra gondolni, mint az ostoba féltékeny irigység. Műbalhé, ami kitűnő az újabb országos botrányokozásra. Megéri? Pedig nem vagyok konkurencia senkinek. Felajánlottam partnerségemet, övük lehetne a siker, de nem kellek nekik. Át kéne már lépni ezen a kicsinyes küszöbön. A felsoroltak anyagi értékét nem tudom, de ha ennek a feladatnak elvégzését egy multi cégnél rendelném meg, talán százmilliót is elérné a költsége. Erkölcsi értéke viszont felbecsülhetetlen. Már akinek! Egyesek szégyellik magukat miattuk. Úgy gondolják, ha már Ők nem képesek ilyen eredményekre, mi se csináljunk semmit, nehogy előnyükké váljon.

A felsoroltak nem öncélú feladatok voltak, nem az én udvaromat díszítik, és nem fizetésért csináltam, mint ahogy a sok-sok jó szándékú segítő társaim sem, akik nélkül mindez nem valósulhatna meg. Hála Nekik! Hazánk, keresztény hitünk és falunk értékeinek védelmében tesszük szolgálatunkat önzetlenül. Klasszikus közügy, népakarat! Támogatóink védelmében is meg kell harcolnom a magam szélmalom harcát támadóinkkal szemben. Igyekszem kellő tolarenciával kezelni a más véleményen lévők szitkait, de van egy határ ahol már nem engedhetem hogy becsületünkbe gázolva ingyen keresztre feszítsenek minket. A társaim és az én hasznomat nem a Takarékbán számolják, hanem odafent, az Ő elismerésére vágyunk.

Miközben a Miniszterelnökség Kitüntetési Osztálya Állami kitüntetésre terjesztett elő, az Önkormányzattól mindezekért egy jó szót nem kaptunk. Ellenkezőleg! Pedig lehetne az Önkormányzatnak hasznos erkölcsi és anyagi tőkét kovácsolni értékeinkből, ha nem attól tartaná okosnak magát, hogy kitalálja, hogyan nem lehet megcsinálni valamit, hanem hogyan lehetne! Könnyű bekiabálni a lelátóról, ahhoz nem kell tehetség, tudás, szorgalom, csak rosszindulat, bezzeg a tizenegyest berúgni, azt már nem! Kétes dicsőség a másik ócsárlásával fölébe kerülni. Persze akinek a hiba keresésére jár az agya, az meg látja a bajt ott is ahol nincs, ez alapján semmit nem szabad csinálni. Ha a vihar leveri a cserepet, mégsem mondjuk, hogy minek építettünk házat, most nem lenne ilyen gond.

A kápolnával szerintük az a baj, hogy Boldogasszony uralja és nem Szűz Mária. Számomra mindkettő Istenanya. Valamiért mégis megkülönböztetik. Én nem szégyellem Boldogasszonyunk szerepét nemzetünk történelmében, sőt büszkén éneklek ősi Nemzeti Himnuszunkat, „Boldogasszony anyánk régi nagy Pátrónánk.” Szent István magával hozta ősei hitének Boldogasszonyát, neki ajánlotta fel a Szent Koronát és az országot.

Boldogasszony kultusza csak nekünk magyaroknak volt. Szent Gellért „konvertálta” át az Egyház világába, a nyugati kereszténység nem ismerte addig, Szent László vitte be a nyugati kereszténység értékrendjébe, ezért kapta a „Boldogasszony lovagja” címet. Mi a baj, hogy magyar és keresztény? Vádként kaptam, hogy a kápolnába mindenféle nem katolikus népség jár. A kápolna mindenkié, valóban éjjel nappal nyitva áll, az jön be, aki úgy érzi meghívást kapott Boldogasszonyunktól. Menedékhely! Nem áll az ajtóban senki, aki szortírozza a látogatókat. Miért baj ez? Annak idején a kápolna építésével, költségeinek előteremtésével többek között „teszteltük” az embereket. Kell-e Boldogasszony, vagy sem? Előteremtjük-e a hozzávalót vagy sem? Kellet!

Javaslom az Önkormányzatnak találjon ki olyan jó ötleteket, amivel alkotó közösséget teremt, akikkel értékeket lehet előállítani ingyen és bérmentve, pusztán Szeretetből, és Hitből. Pilis Keresztje Csíksomlyó ajándékaként került a helyére építési engedéllyel. Sajnos elkorhadt a 14 évi szolgálata alatt, veszélyessé vált és újat kell készíteni. Engedélyeztetéséhez statikai szakértői véleményt kell mellékelni, erre várunk. Nincs internetem nem tudok és nem is akarok „fészbukozni”. A magam lehetőségével tájékoztattam a közvéleményt az eseményről. Mért állítanak pellengére miatta? Mi a gond ezzel? Megcsinálja helyettem valaki más? Mondvacsinált kicsinyes álproblémákkal támadnak. Kinek áll útjában ma egy keresztényi szimbólum a Pilisben, Magyarországon? Az Önkormányzat ennyi nyugodt év után miért épp mostanra időzítette nemtetszését?

Komoly fejmosást kaptam a templom folyosójában elhelyezett Pálos Keresztes Kő miatt, mert mindenféle idegen bálványimádó népség jár oda hozzá, én meg partnerként viselkedek velük. Nem vagyok ezoterikus, én Jézus útját járom! A Kő ott van már 15 éve Vince atya óta, miért jutott most az eszükbe ez a gondolat? A Kő ott van méltó jó helyen és biztonságban ahol van. Végző helye a remélhetőleg feltárandó kolostorban lenne. Eddig senkit nem zavart, sőt büszke volt hírességére a falu. Most mi történt, hogy a Pálos Rend legendája, a Boldog Özséb barlangja előtt álló kereszt, csúcsán a hat lángocskával, vagyis hetedmagával megalapított Rend hirtelen szúrja valakiknek a szemét? Ez idő alatt a több ezer látogató mindegyike magával vitte falunk jó hírét és szép emlékként gondol ránk. Az ország legkülönfélébb helyeiről, sőt meglepő országokból csoportok, iskolák osztályai, keresztény zarándokok szinte naponta kérik, hogy mutassam meg nekik a Követ. Három nemzetközi zarándok útvonal keresztesződésében áll falunk. Ez bizony kiérdemelt rang és nem szégyen. Mindnyájan jó szándékkal belépve, keresztet vetve, tisztelettel és kellő áhítattal néznek körül. Szembe találkoznak hitünk és hazánk példát mutató szentjeivel és a rejtélyes folyosóval is, amire szerintem nem véletlenül épült rá templomunk. Dicsérik egyszerű, nagyon szépnek tartott templomunkat. Hol, melyik bazilikában nincs néhány tiszteletlen látogató, mégsem zárják be. Minden vasárnapi misén ott vagyok, de egy kóborlót nem láttam.

A gyűlés döntése: a Követ ki kell onnan venni és máshová helyezni. November végéig kérik a javaslatokat hová lehetne száműzni a templomból. Nincs más megoldás? Pl. kiírni látogatási időpontokat, misezavarást tiltó táblácskát, stb. A Kő jogilag az Önkormányzat tulajdona, ő dönt sorsa felett, övé a felelősség.

Az indok: ez egy bálvány, egy sírkő, aminek semmi keresnivalója nincs egy katolikus keresztény templomban. Ők már csak tudják!? Elszörnyülködtem! Ilyen alapon Szent József, Szent Borbála, Szent Imre a Római kő is templomunk bálványa. Szentjeink

szobrában senki nem gipszet, a Kőben hárshegyi homokkővet tiszteli, hanem azok szellemiségét. Én biztos nem fogok asszisztálni kiszedéséhez. Szedje ki, akinek útjában áll, vállalja ő az ódiumát! Azt a Kővet, melyet megtalálása óta úgy védtem, óvtam, mint saját gyermekemet, most hirtelen méltatlanná vált a falu templomában? Aggódok érte, mert olyan kezekbe került, akiknek Ő csak egy darab értéktelen vacak kő a sok közül. Ettől most veszélybe került a sorsa!

A Kővet valóban a régi temetőben találtuk, de egy kolostort is. Mégpedig meggyőződésem szerint a Magyar Pálos Rend születésének helyszínét, a Szent Kereszt kolostorát. Önkormányzatunknak fogalma sincs, milyen kincseink vannak. A szakma ugyan tiltakozik ellenem, de érvekkel alátámasztott, bizonyító erejű szakmai cáfolatot nem tudnak felmutatni érveimmel szemben. Szívesen vállalnék egy nyilvános szakmai vitát ez ügyben, ha ugyan egy mészégetőt méltó tárgyaló partnerként fogadnának el. Esztergomi kanonok, katolikus főpap Boldog Özséb, itt Szántón ebben a kolostorban élt húsz esztendő, most nemkívánatos személy egy katolikus keresztény templomban? Olyan szentünk van, akit bárhol megirigyelnék. Tiszteletére külön ünnepi misét és beszédet mondott a romokon Takács Nándor püspök úr! Keresztes Kövünk abból a régi temetőnk földjében nyugvó kolostorból származik, amelyet szüleink porladó testükkel védték, óvták évszázadokon át lakópark építéstől vagy más urbanizációs ártalomtól és mentették meg számunkra. Nem sírkő, hanem különleges ereklye. A Pálos szellemiség képviselője, Boldog Özséb üzenete az utókornak. A Kő anyaga idevaló, tehát a szellem is itt faragta be magát! Nem hozták ide valahonnan, itt született. Bizonyítja eredetét. Csak hát véleményemre honnan várhatok objektív megítélést, ha nem kisebb helyen, mint a Veszprémi Érseki Levéltárban végzett Pálos kutatgatásaim kapcsán azt a megdöbbentő felvilágosítást kaptam, hogy Boldog Özséb nem létezett, fiktív személy. Ezek szerint becsapták a pápát, aki Boldoggá avatta. Miért várnék barátságos vállveregetést az illetékes szervektől, akik betonhabarcsot öntenének a folyosóba, eltüntetni akarják hazánk ősi kultúrájának tanúit.

Örülök, ha megismerhetné a világ régi temetőnk feltárt kolostorának ásatási dokumentációját, büszkék lehetnénk rá, ne titkoljuk. Helyette elzárjuk templomunkat a látogatóktól nehogy betévedjen egy „pogány”, megérinti valami, gazdagabbá válik lelke és közelebb kerülhet az Istenhez. Én örülök, ha az embereket becsalhatom a templomba. Annak idején templomunkban szimfonikus hangversenyt, előadásokat, színházi bemutatókat tartottunk, kórusok mutatkoztak be. Ők ugyan nem szentségimádásra jöttek, mégis népszerűsítették templomunkat, élettel töltötték meg. Most be lesz zárva, nehogy valami fehérruhás bálványimádók betérjenek. Akiknek lehet tisztább, keresztényibb a lelkük és mélyebben imádkoznak a templomunkban, mint az őt kiűző keresztény.

A kulcs visszajár tulajdonosának, hisz szerepem ezek után véget ért, fölöslegessé, okafogyottá váltam. A turistáknak magyarázkodjon más ne én, így talán végre észreveszi az Önkormányzatunk is a turizmusban rejlő lehetőségeinket.

A kápolna viszont éjjel nappal nyitva áll, Boldogasszonyunk örömmel várja minden, anyai szeretetére vágyó embertársunkat!

„Üldözni fognak titeket az én nevemben”- mondta Jézus!

Pilisszántó, 2017. november 2., Halottak napján

Szőnyi József, Pilisszántóért Egyesület

